

Den smukke Sang
om
Prindsesse Dagmar
samt
Matrosens Afskedsang
og
Ved Solnedgang.

1. En smuk Sang om Prindsesse Dagmar.

Mel.: Nattens dømrende Taage.

I sin Ungdom saa fager
Mærked han Dødens Bud,
Lykkens smilende Dage
Sluffedes hastig ud;
Ene staar hun tilbage,
Dagmar hans unge Brud,
Aldrig han kommer tilbage,
Hans Sjæl for til sin Gud.

Gift paa Smertens Leie,
Laa han i fremmed Land,
Dag ei Kjærligheds Pleie
Savnet den unge Mand;
Nei, hans kjærlige Moder,
Keiserinden drog did,
Og hans Fader og Broder
Pleiede ham med Fliid.

V box 10: 286

Dagmar monne jo pløie
Bølgen for ham at naa,
Brustet var jo hans Die,
Da han Brindsesfen saa;
Dmt han trykkede Haanden,
Bød et vemodigt Farvel,
Til Gud Fader floi Manden,
Storprinstens unge Sjæl.

Sorgen spredte sin Vinge
Over hans Fædreland,
Sørgeligt monne det klinge,
Nu i Graven er han,
Som skulde engang bære
Kronen til Ruslands Held,
Men blandt Engles Hære
Svæver saa frit hans Sjæl.

Herren styrke hans Kjære,
Alt i sin store Sorg,
Trist vil der nu være
Gist i den Keiserborg;
Russerfolket med Taarer
Savner sin unge Søn,
Samler sig om hans Baare,
Beder en stille Bøn.

Ogsaa vi maatte miste,
Ogsaa vi har ham kjær,
Trofast indtil det sidste,
Var dog hans Hjerte vendt
Hen til den Kongedatter,
Som han ei her fik til Brud,
Gisset samles de atter
I evig Glæde hos Gud.

Alle saa ere vi lige,
Naar vi i Døden gaa,
Fattige ja og de Rige,
Alle vi Bud skal faa,
Døden ei Høihed kjender,
Konge og Betler er et,
Bort den dem alle sender,
Det har vi jo her set.

2. Matrosens Afskedsfang.

Skal jeg bortreise fra dig min udvalgte Ven,
Med sorgfuldt Hjerte jeg beder Farvel,
:: Imod de Bølger blaa og mod den brusende Bind
Min søde Pige hav mig i Sind. ::

Du maa ei sørge alt for din Rose saa rød,
Som staar i Engen og blomstrer saa ffjøn,
:: Den visner ikke, thi den staar endnu i Flor,
Vender sit Blik imod Himmelen Kor. ::

Om hele Verden, ja Verden modfiger dig,
Saa vil jeg aldrig forlade dig,
:: Jeg skal ei svige dig, men jeg skal være dig tro,
Min søde Pige slaa dig til Ro. ::

Skal vi ei sees mere paa Jorden igjen,
Saa skal vi sees i Himmelen.
:: Ja vi skal samles, samles som Roser i Eng,
Min søde Pige hav mig i Sind. ::

3. Bed Solnedgang.

Naar Solen er gangen til Hvile,
Dg Dagens Syfler er endt,
Dg Himmelens Stjerner smile,
Dg Nattens Lampe er tændt;
Naar Stilhed breder sig over
Den larmfulde forvirrende Jord,
Dg hele Naturen sover
Indhyllet i Mørkets Flor.

Da bliver ogsaa mit Indre
Forunderlig vemodsfuldt stemt,
Dog Sorgen synes mig mindre
Skjont Savnet er lige slemt;
Naar Tanke til Tanke ledes,
Jeg lukker mit Dinepar,
Da glemmer jeg hvor jeg stedes,
Erindret kun hvor jeg var.

Jeg drømmer mig kun tilbage
Til Fortidens gyldne Land,
Dg lader saa Tankerne fare
Saa vidt over salten Vand,
Jeg her til Stedet er bundet,
Dog Tanken den fly'r jo saa let,
Den standser ei, før den har fundet
Sin eneste elskede Plet.

Pris 10 Dre.

Tilfjeds i Boghandelen i Pilestrædet Nr. 5, Kristiania. u. a.

Trykt i Nikolai Olssens Bogtrykkeri, Stortorvet 6.